

Myndin av øksamanninum, sum Dorthe Isabel Buch teknaði til Ekstrablaðið, líkast brotsmanninum sera væl, sigur skiparin.

Neyðugt var hjá politinum at skjóta trý skot eftir manninum. Ikki fyrr enn teir raktu hann í beinini hoknaði hann saman, og slepti øksini

Dramatikkur umborð á Lómi

Ørur maður hótti við øks

Politiið mátti skjóta mannin



Um trýtiðina í gjár seinrapartin kom Lómur á Havnina. Sjei úmar seinkaður og eitt ferðafólk færri enn tey vóru, tá tey fóru umborð í Danmark. Hetta verður ein tútur, sum Jógván Sundskarð, skipari og manning hansara, eins og hini sjei ferðafólkini, seint fara at gloyma.

Eftir at Lómur hevur

verið í Keyptmannahavn, fór hann úr Hirtshals um hálvgunfýra tíðina fríggjadagin. Við skipinum vóru átta ferðafólk. Eitt teirra, ein 45 ára gamal maður úr Árhús, kom umborð í Keyptmannahavn hósdagin. Jógván Sundskarð, skipari sigur, at teir lögdu beinanvegin merki til hendan mannin, sum teir

hildu vera løgnan. Maðurin greiddi manningini frá, at hann var politiskur flóttarmaður, og at hann hevði roynt at koma í samband við Poul Sclüther og Svend Aukén, men einki hjálpti. Nú ætlaði hann sær at koma til Føroya, sum politiskur flóttarmaður. Her skuldi hann skriva í blóðini, og á tánn

hátt royna at koma í samband við leiðandi føroyskar politikarar.

—Hetta hildu vit ljóða nokkso stuttligt, — jú vit tóku hetta bert í skemti. Maðurin tóktisk ikki at vilja gera nakað um seg. Hann var stórur og væl-vaksin, men rólígur og hampulígur, men vit sóu, at hann var í ørviti, sigur Jógván Sundskarð. Hann stóð í Ekstra-blaðnum leygardagin, tí júst soleiðis sá maðurin út.

Hótti við øks

Tá Lómur var komin einar tríggjar fjórðingar úr Hirtshals, kom maðurin á brúnna at práta við skiparin og stýrimannin, sum er Harry Jacobsen. Vit lata skiparan greiða frá.

—Maðurin tosaði við okkum á brúnni um, at vit høvdu ov nógv góðs við, hóast við ikki høvdu meira enn góð 1000 tons. Løtu seinri fór hann niður aftur, men tað gingi ikki meira enn einir tveir minuttir, til Paula Petersen, stevarðessa, kom rennandi upp á brúnna og segði frá, at maðurin hevði tikið ein øks. Harry fór niður fyrri at tosa við mannin, men einki

hjálpiti. Síðani fór eg sjálvur, men úrslitið var tað sama. Maðurin gekk og mól á gongini uttan fyrri ferðafólkakomirini við øks í hendi, og hótti við at høgga okkum sundur, komu vit í nánd av honum.

—Tá var einki annað at gera enn at fáa fatur á øll ferðafólkini. Nøkur sótu frammi í salonini, og henda varð læst av. Síðani stongdu vit brúnna, so maðurin ikki slapp av gongini. Men einum av ferðafólkunum fingi vit ikki fatur á beinanvegin. Hetta var ein meira enn 80 ára gamal maður, men tað visti seg seinri, at hesin var í góðum hondum, so lógið tað ljóðar. Maðurin við øksini kallaði gamla mannin fyrri vinmann sín, og vildi ansa eftir honum. Tey báðir høvdu práta saman alla tíðina meðan maðurin hevði ginið aftur og fram við øksini.

Vendu aftur

Jógván Sundskarp greiðir frá, at teir bóðu politinum í Hirtshald frá, og vendu aftur. Eitt sindur ófantaligt veður var, men einki annað var at gera enn at venda aftur og lögdu at í Hirtshals um fimmtíðina.

Tá stóð polití á bryggjuni.

Á veg inn aftur til Hirtshals reikaði maðurin einsamallur inni á gongini, har hann rópti og sló frá sær við øksini, men út slapp hann ikki.

Skiparin dylur ikki, at tilburðurin umborð var ikki sørt skelkandi, men panikkur kom ongantíð í. Ferðafólkini fingi vit inn á skiparakamarið, og har bjóðaðu vit teimum ein lítlan, so tey kundu slappa av. Flestu ferðafólkini vóru um 40 til 50 ára aldri og so hin gamli maðurin.

Skutu mannin

Beint sum Lómur legði at, komu politistarnir umborð, men maðurin var ikki til at tosa til rættis. Hann tosaði bert um nazi og at hann skuldi til Havnar.

Fyrst royndu politistarnir at roykja hann úr gongini við tárágassi, og hetta eydnaðist umsiður. Men hann gekk enn við øks yvir høvðið. Allir politistarnir vóru skotklárir, men hóast hóttanir um at skjóta, steðgaði maðurin ikki. Hann gekk bet har, kaldur og kyniskur, og tóktisk ikki at skilja nakað sum helst. Ikki fyrr enn politistarnir

